

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Aleksander Paczowski

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego G. S.

reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego matkę A. P.

przeciwko M. S. o alimenty

- 1) zasądza alimenty od pozwanego M. S. na rzecz jego małoletniego syna G. S., urodzonego (...) w kwocie po 800 (osiemset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 26.11.2019r. płatne do 10-dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego A. P. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
- 2) w pozostałym zakresie powództwo oddala,
- 3) pozostawia stronę powodową przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
- 4) kosztami postępowania obciąża pozwanego M. S. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
- 5) wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 maja 2018 roku (data prezentaty) małoletni powód G. S. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową matkę A. P., działającą przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. na jego rzecz kwoty 3000 zł tytułem alimentów płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego A. P. i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Wraz z powyższym pozwem strona powodowa wniosła o udzielenie zabezpieczenia powództwa w sposób opisany we wniosku. (k. 1-6 pozw)

W piśmie z dnia 26 czerwca 2018 roku (data prezentaty) stanowiącym odpowiedź na pozew, pozwany M. S. wniósł o oddalenie powództwa o zasądzenie alimentów ponad kwotę 500 zł miesięcznie i wniósł o wydanie orzeczenia o kosztach postępowania zgodnie z normami przepisanyymi. (k. 73-89 odpowiedź na pozew)

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd zabezpieczył roszczenie poprzez zobowiązanie na czas trwania postępowania pozwanego M. S. do płacenia tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna G. S., urodzonego (...) kwoty w wysokości po 1300 (jeden tysiąc trzysta) złotych miesięcznie płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego A. P. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku

uchybiecia terminowi płatności którejkolwiek z rat i w pozostałym zakresie wniosek o zabezpieczenie oddalił. (k. 194-202 postanowienie)

Na skutek zażalenia strony powodowej i zażalenia pozwanego na postanowienie tut. Sądu Rejonowego z dnia 16 lipca 2018 roku wydanego w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy Sekcja rodzinna II – instancyjna postanowieniem z dnia 3 lipca 2019 r., sygn. akt VI Cz 1096/17 postanowił oddalić oba zażalenia. (k. 500-504 postanowienie)

Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 26 listopada 2019 roku małoletni G. S. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową matkę A. P., działającą przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. na jego rzecz alimentów w kwocie 2000 zł, zaś pozwany M. S. pozostał przy dotychczasowym stanowisku procesowym. (e-protokół rozprawy z dnia 26 listopada 2019 roku)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni **G. S.** urodzony w dniu (...) w W. jest dzieckiem A. P. i M. S.. (k. 8 odpis zupełny aktu urodzenia). Jego rodzice nie byli i nie są małżeństwem. Małoletni G. ma ukończone 7 lat. Uczęszcza do I klasy publicznej szkoły podstawowej. Korzysta z prywatnych zajęć z języka angielskiego, uczęszczał na dodatkowe zajęcia z judo i na zajęcia na basenie. Znajduje się pod opieką prywatnego lekarza laryngologa i dentysty oraz przyjmuje witaminy. W tegoroczne wakacje przez 2 tygodnie w lipcu i 2 tygodnie w sierpniu przebywał pod opieką ojca. Od tego czasu nie miał kontaktów z ojcem. Jego usprawiedliwione koszty utrzymania wynoszą po około 1600 zł miesięcznie i składają się na nie następujące wydatki: wyżywienie (w tym obiady szkolne) – około 700 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 300 zł miesięcznie, ubrania, obuwie, kosmetyki i leki oraz leczenie – około 300 zł miesięcznie, wydatki związane ze szkołą oraz zajęciami dodatkowymi – około 300 zł miesięcznie. (e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania A. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania M. S., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania M. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania I. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania A. S., k. 9-11, 16-34, dokumentacja dot. kosztów utrzymania, k. 35-39 umowa najmu, k. 391, 468-469, 563-564 dokumentacja medyczna, k. 408 zestawienie)

Przedstawicielka ustawowa małoletniego **A. P.** ma 42 lata i jest stanu wolnego – panna. W 2016 roku uzyskała 23.485,20 zł dochodu z tytułu produkcji rolnej i 7.009,30 zł dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej. W 2017 roku uzyskała 54.689,91 zł dochodu z tytułu stosunku pracy i 25.633 zł dochodu tytułu z produkcji rolnej. Poza małoletnim synem nie ma innych dzieci. Nie korzysta z usług opiekuńczej do dziecka. W 2018 roku nie miała stałego zatrudnienia, przebywała na zwolnieniu chorobowym, uzyskiwała w tym czasie wraz z zasiłkami kwotę w wysokości 7.800 zł miesięcznie dochodu. Obecnie pracuje zawodowo od poniedziałku do piątku w godzinach od 8:00 do 17:00 i zarabia 7000 zł netto miesięcznie oraz uzyskuje dodatkowo kwotę w wysokości 2000 zł miesięcznie z działalności gospodarczej, tj. fermy drobiu. Mieszka wraz z synem w wynajmowanym mieszkaniu i ponosi z tego tytułu opłaty w wysokości 3.200 zł miesięcznie oraz 127 zł miesięcznie tytułem opłat za Internet i TV. Zdarza się, że w mieszkaniu tym nocuje również jej matka. Ponadto jest właścicielką zakupionego w 2007 roku mieszkania położonego w W. o powierzchni 40 m² i spłaca raty kredytowe związane z zaciągniętym kredytem na zakup tego mieszkania w wysokości 2500 zł miesięcznie. Mieszkanie to jest wynajmowane i uzyskuje ona z tego tytułu dochód w wysokości 2.450 zł miesięcznie i ponadto najemca ponosi wszelkie opłaty związane z czynszem i mediami. Poniosła ponadto koszty związane z transportem syna na kontakty małoletniego z ojcem w czasie wakacji. Spędziła z synem urlop we Francji za co zapłaciła 3.500 zł. (e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania A. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania M. S., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania M. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania I. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania A. S., k. 35-39 umowa najmu, k. 39-53 dokumentacja dot. kosztów utrzymania, k. 54 historia rachunku bankowego, k. 55-58 deklaracja podatkowa, k. 397-398 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 470 wydruk ze strony internetowej)

Pozwany **M. S.** ma 42 lata. Posiada dyplom poświadczający znajomość języka angielskiego. W przeszłości pracował poza granicami Polski, w tym przez 5 lat w P. jako specjalista do spraw marketingu za wynagrodzeniem w wysokości około 2.000 euro miesięcznie. Potem pracował w N., gdzie zarabiał około 2.500-2.800 euro miesięcznie i w 2008 lub w 2009 roku wrócił do Polski i zamieszkał w G., gdzie rozpoczął pracę za wynagrodzeniem w tej samej wysokości, co w czasie pracy w N.. Potem rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej. W 2016 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskał 486.247 zł przychodu, co stanowiło 30.142 zł dochodu. W 2017 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskał 252.544 zł przychodu, co stanowiło 47.030 zł dochodu. W 2018 roku z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskał 100.605 zł przychodu, co stanowiło 38.301 zł dochodu. Do czasu wydania postanowienia zabezpieczającego w niniejszej sprawie dobrowolnie uiszczal alimenty na syna G. w wysokości 500 zł miesięcznie i regularnie uiszcza alimenty na syna ustalone w postanowieniu zabezpieczającym. W przeszłości dobrowolnie partycypował w kosztach związanych z przedszkolem dziecka. Do czasu wydania postanowienia zabezpieczającego w niniejszej sprawie dobrowolnie ponosił wydatki związane z bankiem komórek macierzystych dla małego dziecka w wysokości 608 zł rocznie. Po wydaniu tego postanowienia zrezygnował z ponoszenia tego wydatku. Od sierpnia 2018 roku choruje przewlekle. Przez okres 8 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim spowodowanym uszkodzeniem stanu kolanowego oraz problemami z poruszaniem się. Nie może pracować w pozycji stojącej i wymuszonej siedzącej więcej niż kilka godzin dziennie. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w G. wydał wobec niego postanowienie stwierdzające występowanie u niego lekkiego stopnia niepełnosprawności i stwierdzono, że jego niepełnosprawność nie wpływa na wykonywanie przez niego pracy zarobkowej. W listopadzie 2018 roku w zasadzie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej i utrzymywał się w tym czasie z oszczędności uzyskanych ze sprzedaży samochodu za kwotę ok. 70.000 zł. W maju 2019 roku został zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna i do końca 2019 roku pozostaje na zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 700 zł miesięcznie. W dniu 30 kwietnia 2019 roku zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą. Twierdzi, że nie posiada żadnych oszczędności i zajmuje się drobną sprzedażą w internecie. Mieszka wraz ze swoją partnerką M. K. i trójką ich wspólnych dzieci: L. S. lat 4, bliźniętami J. S. i B. S. 1 rok w mieszkaniu należącym do jego partnerki. Jego dzieci ze związku z M. K. nie uczęszczają do żłobka ani przedszkola. Jego partnerka z wykształcenia jest lekarzem, nie posiada specjalizacji, obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim i uzyskuje ok. 3.000 zł miesięcznie dochodu. Pozwany nie odwiedza obecnie syna G. w W. ani też nie zaprasza syna do G.. Pozwany posiada własne mieszkanie położone w G. o powierzchni około 50 m², które zostało zakupione dzięki środkom finansowym pochodzącym z kredytu w 2004 roku lub 2005 roku. W mieszkaniu tym prowadzi swoją działalność gospodarczą i ponosi opłaty za to mieszkanie w wysokości 1.200-1.500 zł miesięcznie. Posiada również działkę budowlaną w G. o powierzchni 600 m², którą zakupił za kwotę 200.000 zł dzięki środkom finansowym pochodzącym z kredytu. Posiada ponadto drugie dwupokojowe mieszkanie położone w G., które jest wynajmowane za kwotę 1.800 zł miesięcznie. Spłaca kredyt zaciągnięty na zakup tego mieszkania W dniu 4 września 2019 roku zawarł umowę pożyczki w wysokości 3900 zł. (e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania A. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku oraz z dnia 26 listopada 2019 roku zeznania M. S., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania M. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania I. P., e-protokół z dnia 4 października 2018 roku zeznania A. S., k. 90-102, 113-180, 422-427, 429-430 dokumentacja dot. ponoszonych wydatków, k. 103-113, 491 deklaracja podatkowa, k. 181-193 historia rachunku bankowego, k. 245, 492, 509-523 odpisy postanowień tut. Sądu w sprawie V. N. 152/17, k. 247-257 odpowiedź na wniosek w sprawie V. N. 152/17, k. 263-285, 311-373 zdjęcia, k. 288-295, 400-401, 403-405 pismo w sprawie V. N. 152/17, k. 296-310, 409-421, 431-433, 556 wydruk wiadomości tekstowych, k. 374-389 stenogram nagrań, k. 393-395 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 493 pismo do (...), k. 494-496 dokumentacja medyczna, k. 497 zaświadczenie z urzędu pracy, k. 498, 554 dokumentacja z (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w G., k. 555 umowa pożyczki, k. 557 wezwanie do zapłaty)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały złożone w formie kserokopii nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Wskazać również należy, iż żadna ze stron nie kwestionowała mocy dowodowej powyższych dokumentów, jak również Sąd nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości. Sąd nie wziął pod uwagę załączonych do sprawy paragonów oraz biletów nieimiennych, albowiem nie mogą stanowić źródła uprawdopodobnienia poniesionych wydatków, ponieważ nie są one dokumentami

imiennymi i na ich podstawie Sąd nie jest w stanie stwierdzić, kto pokrył wydatki na nich widniejące, ani dla kogo zostały zakupione rzeczy (por. orzeczenie SN III CSK 299/07, LEX nr 393875).

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie również na podstawie zeznań powołanych świadków oraz częściowo w oparciu o twierdzenia i zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. P. i pozwanego M. S.. Zeznaniami stron Sąd zasadniczo przyznał wiarę jako jasnym, logicznym i korespondującym z pozostałym materiałem dowodowym. Jednakże w ocenie Sądu przedstawicielka ustawowej małoletniego powoda znacznie zawyżyła koszty utrzymania małoletniego G. S., natomiast ojciec miał tendencje do ich zaniżania (będzie szerzej o tym mowa w dalszej części uzasadnienia).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest więc zobowiązany w pierwszej kolejności. Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stąd bezspornym jest, iż pozwany jest zobowiązany alimentacyjnie względem swojego małoletniego i niesamodzielnego syna.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Przepis ten wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r. w sprawie III CRN 470/71, Lex nr 7052, w sprawach o alimenty górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Natomiast przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu. Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, które winny być zaspokajane, Sąd miał na uwadze treść art. 96 k.r.o. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, a także środków wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Sąd orzekając o wysokości alimentów, uwzględnia możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji czyli kwoty, jakie zarabiałby, przy pełnym wykorzystaniu swoich możliwości. Możliwości te są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86680).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności odnieść się należy do uzasadnionych kosztów utrzymania małoletniego powoda. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie, nakazuje określić katalog potrzeb konkretnego uprawnionego, a następnie ustalić koszt zaspokojenia tychże potrzeb. Są to zatem wartości uśrednione, uogólnione. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie ich zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców.

W realiach niniejszej sprawy wskazać należy, iż uzasadnione koszty utrzymania małoletniego powoda G. S. wynoszą po około 1600 zł miesięcznie i składają się na nie następujące wydatki: wyżywienie (w tym obiady szkolne) – około

700 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 300 zł miesięcznie, ubrania, obuwie, kosmetyki i leki oraz leczenie – około 300 zł miesięcznie, wydatki związane ze szkołą oraz zajęciami dodatkowymi – około 300 zł miesięcznie.

Oceniając wysokość wydatków, ponoszonych na utrzymanie małoletniego powoda, Sąd oparł się na dokumentach złożonych do akt oraz zeznaniach przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda i pozwanego oraz przesłuchanych w sprawie świadków, a nadto na doświadczeniu życiowym i zawodowym z innych spraw podobnego rodzaju. Sąd uznał za w pełni uzasadnione podawane przez matkę małoletniego powoda koszty związane wyżywieniem małoletniego, w tym wyżywieniem w szkole w wysokości około 700 zł miesięcznie. Odnośnie kosztów utrzymania mieszkania brak jest podstaw do tego, aby koszty dzielić te na równo pomiędzy dzieci i osoby dorosłe. Oczywiście jest bowiem, iż dzieci i osoby dorosłe nie korzystają w taki sam sposób z mieszkania, a większość opłat związanych z utrzymaniem i eksploatacją mieszkania matka małoletniego musiałaby ponieść niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z małoletnim dzieckiem. Sąd zwrócił przy tym uwagę, że matka małoletniego powoda posiada swoje mieszkanie położone w W. i pomimo tego zdecydowała się na wyjęcie należącego do niej mieszkania i zamieszkanie z dzieckiem w większym i droższym wynajętym mieszkaniu. Dlatego też w tej sytuacji do udziału małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania nie należało zaliczać wydatków związanych z opłatami za wynajem tego mieszkania, jak również wydatków związanych z ponoszonymi przez matkę małoletniego ratami kredytowymi związanymi z zaciągniętym na zakup mieszkania kredytem, których nie wlicza się do kosztów utrzymania małoletnich, w sytuacji, gdy to wyłącznie rodzice małoletnich są właścicielami mieszkania. Dlatego też Sąd ustalił udział małoletniego powoda w kosztach utrzymania wynajmowanego mieszkania na kwotę w wysokości około 300 zł miesięcznie. Ponadto Sąd kierując się własnym doświadczeniem życiowym i zawodowym ustalił, że wydatki związane z zakupem ubrań, obuwia, kosmetyków i leków oraz wydatki związane z leczeniem małoletniego nie powinny przekraczać kwoty około 300 zł miesięcznie, zaś wydatki związane ze szkołą oraz zajęciami dodatkowymi również nie powinny przekraczać kwoty około 300 zł miesięcznie. Wydatki składające się na koszty utrzymania małoletniego zostały ustalone w wysokości typowej dla osoby w wieku około 7 lat.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym również było, że pozwany M. S. będący ojcem małoletniego powoda G. S., jest zobowiązany do lożenia na utrzymanie syna, czego pozwany nie kwestionował w zeznaniach złożonych na rozprawie sądowej.

Art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie.

Oceniając zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego Sąd zwrócił uwagę, że pozwany posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, związane z jego problemami z poruszaniem się i lekarze zalecili mu, aby nie pracował w pozycji stojącej i wymuszonej siedzącej więcej niż kilka godzin dziennie. Sąd zwrócił również uwagę, że pozwany w dniu 30 kwietnia 2019 roku zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą, a także jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna i do końca 2019 roku będzie uzyskiwać zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 700 zł miesięcznie. Zwrócić należało przy tym uwagę, że w postanowieniu wydanym przez (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w G. stwierdzono, że jego niepełnosprawność nie wpływa na wykonywanie przez niego pracy zarobkowej.

Sąd zwrócił również uwagę, że pozwany poza małoletnim powodem z obecną partnerką, która jest lekarzem i uzyskuje ok. 3.000 zł miesięcznie dochodu, wychowuje trójkę ich wspólnych dzieci: L. S. lat 4, bliźniętami J. S. i B. S. 1 rok. Pozwany zobowiązany jest zapewnić wszystkim swoim dzieciom, w tym małoletniemu G., odpowiednie warunki do rozwoju, takie, aby stopa życiowa dzieci była taka sama jak jego stopa życiowa.

Ponadto Sąd zwrócił uwagę, że pozwany posługuje się językiem angielskim i posiada bogate doświadczenie zawodowe w pracy poza granicami Polski, gdyż w przeszłości przez wiele lat pracował we Francji i w N., a także przez wiele lat prowadził w Polsce działalność gospodarczą. Wszystkie te okoliczności sprawiają, że pozwany pomimo problemów zdrowotnych posiada możliwości zarobkowe i jego możliwości zarobkowe w związku z bogatym doświadczeniem zawodowym oraz znajomością języka angielskiego są wyższe niż przeciętne. Nadto pozwany dysponuje dwoma

mieszkaniem, z których jedno jest wynajmowane, a drugie z powodu zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej pozwany jest również w stanie wynajmować, dzięki czemu będzie w stanie na bieżąco spłacać swoje zobowiązania finansowe. W przypadku zaś działki budowlanej w G. o powierzchni 600 m², pozwany w obecnej sytuacji finansowej powinien się zastanowić czy warto w dalszym ciągu ponosić wydatki związane z utrzymaniem tej nieruchomości czy też wobec korzystnej sytuacji na rynku nieruchomości nie warto byłoby dokonać sprzedaży tej nieruchomości. Pozwany winien bowiem mieć w pierwszej kolejności na uwadze, że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec jego małoletnich dzieci i w pierwszej kolejności winien mieć na uwadze dobro swoich dzieci i zapewnienie im odpowiednich warunków do rozwoju.

W tym kontekście uznać należy, iż kwota 800 złotych miesięcznie, stanowiąca połowę usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda, zasądzona tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda jest adekwatna do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie. Sąd zwrócił przy tym uwagę, że A. P. uzyskuje znaczne dochody, gdyż z pracy zawodowej uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 7000 zł netto miesięcznie oraz uzyskuje dodatkowo kwotę w wysokości 2000 zł miesięcznie z działalności gospodarczej, tj. fermy drobiu. Tak więc jej sytuacja jest znacznie lepsza niż sytuacja pozwanego ojca dziecka.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził alimenty od pozwanego M. S. na rzecz jego małoletniego syna G. S., urodzonego (...) w kwocie po 800 (osiemset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 26 listopada 2019 r. płatne do 10-dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego A. P. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Sąd zasądził alimenty poczynając od dnia 26 listopada 2019 roku, tj. od dnia wydania wyroku, uznając, iż za okres poprzedni potrzeby małoletniego były zabezpieczone na podstawie wydanego w sprawie postanowienia zabezpieczającego, wobec czego roszczenie o ich zaspokojenie za ten okres wygasło.

Sąd mając na uwadze wysokie zarobki uzyskiwane przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda oraz obecną sytuację zarobkową pozwanego, który utrzymuje się z zasiłku dla osób bezrobotnych, na podstawie art. 102 k.p.c., pozostawił stronę powodową przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego.

W związku z ustawowym zwolnieniem od kosztów strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), Sąd obciążył pozwanego częścią należnej opłaty sądowej w zakresie w jakim przegrał on postępowanie, tj. w kwocie 480 zł, w pozostałym zakresie przejmując koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

(...)